

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Tuturor Sfinților

Pe Botezătorul și Înaintemergătorul, pe Apostoli, pe prooroci, mucenici și ierarhi, pe pustnici și cuvioși, pe sfinții sfințiții mucenici, împreună cu femeile iubitoare de Dumnezeu, pe toți dreptii și pe cetele îngerilor, după datorie, să-i încununăm cu cântări, rugându-ne să dobândim de la Hristos Mântuitorul, slava lor.

ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ,
MARȚI 24 iunie

Nașterea Sfântului

Ioan Botezătorul
Acesta este ziua în care aducere aminte de venirea în lume a Sfântului Ioan Botezătorul, în familia preotului Zaharia și a soției sale Elisabeta, la vârsta bătrâneții acestora.

În popor, sărbătoarea poartă numele de SÂNZIENE și prilejuiește adeseori frumoase manifestări în spațiul rural.

În preajma acestei sărbători înfloresc și florile de sânziene, care, după tradiție, se pun în această zi la Sfânta Liturghie, pe iconostasul mic, lângă icoană

EVANGHELIA ZILEI - Matei 10,32-35; 37-38 și 19,27-30

32. Pe cel ce Mă va mărturisi pe Mine în fața oamenilor, îl voi mărturisi și Eu în fața Tatălui Meu Care Este în ceruri; 33. dar de cel ce se va lepăda de Mine în fața oamenilor, de acela Mă voi lepăda și Eu în fața Tatălui Meu, Care este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.

35. Căci am venit să-l despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra ei.

36. Cel ce-și iubește pe tatăl său ori pe mama sa mai mult decât pe mine, nu este vrednic de Mine.

38. Și cel ce nu-și ia crucea sa și nu-mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine.

Cap. 19

27. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: "Iată, noi pe toate le-am lăsat și Ți-am urmat Ție. Deci, nouă ce ne va fi?"

28. Iar Iisus le-a zis: "Adevăr vă spun că voi, cei ce mi-ați urmat Mie, la nașterea din nou a lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și coi pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29. Și oricine a lăsat frați sau surori sau tată sau mamă sau femeie sau țărini sau case pentru numele Meu, însutit va primi și viața veșnică va moșteni.

30. Și mulți dintre cei dintâi vor fi la urmă și cei de la urmă vor fi întâi.

Sfântul Ioan Botezătorul – icoană pe catapeteasma Bisericii Toma Cozma

Evangelia ne învață ce trebuie să cerem

În privința acestor două probleme: a cere *ceea ce trebuie și cum trebuie*, putem spune că prima se referă la conținutul rugăciunii, iar a doua la starea lăuntrică a celui ce se roagă. Iată de exemplu ce trebuie să cerem: “*cereți lucruri mari, căci cele mărunte le veți primi pe deasupra*”(Matei 6,33); “*rugăți-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc*”(Matei 5,44). “*Rugăți pe Domnul secerișului ca să scoată lucrători la secerișul Său*”(Matei 9,38); “*Rugăți-vă ca să nu intrați în ispită*”(Luca 22,40). “*Rugăți-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta*”(Matei 24,20), iar “*când vă rugăți, nu spuneți multe*”(Matei 6,7).

Să medităm puțin la cuvintele: “*Rugăți-vă pentru lucrurile mari și cele mici vi se vor adăuga*” și “*rugăți-vă pentru cele cerești și cele pământești vi se vor adăuga*”. Spre deosebire de bunurile duhovnicești și adevărate, bunurile pământești au un preț neînsemnat. Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă să imităm rugăciunile sfinților pentru ca noi să obținem în realitate ceea ce ei au dobândit ca imagine și pentru a ne aminti că modestele bunuri pământești nu sunt decât niște simboluri ale bunurilor cerești. Dacă vreți să vă înduhovniciți, cereți în rugăciunile voastre bunurile cerești prin care veți dobândi Împărăția Cerurilor și vă veți bucura de bunuri și mai mari, iar Tatăl vă va da pe lângă acestea și bunuri pământești pentru trebuințele trupului.

Un exemplu de cerere îl constituie cuvintele adresate de Gavriil lui Zaharia, care îi ceruse lui Dumnezeu să îi dăruiască un copil: “*Nu te teme, Zaharia, pentru că rugăciunea ta a fost ascultată și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și îl vei numi Ioan*”(Luca 1,13). Cu privire la făurirea vițelului din aur se spune în Ieșire: “*Moise însă a rugat pe Domnul Dumnezeuul său și a zis: Să nu se aprindă, Doamne, mânia Ta asupra poporului Tău pe care l-ai scos din țara Egiptului cu putere mare*”(Ieșire 32,11) și în Deuteronom: “*Apoi, am îngenunchiat a doua oară înaintea Domnului, ca și întâia oară, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fără să mănânc pâine și fără să beau apă; m-am rugat pentru păcatele voastre cu care ați greșit voi*”(Deuter. 9,18), iar în Cartea Esteri: “*Mardoheu s-a rugat Domnului, pomenind toate lucrurile Domnului și zicând: Doamne, Doamne, Împărate Atotțiitorule*”(Est.4,17).

Într-adevăr, nu este suficient să te rogi ci trebuie să te rogi “cum trebuie” și să ceri ce trebuie. Chiar dacă am ști ce trebuie să cerem, ne lipsește totuși un element esențial în cazul în care nu ne rugăm cum trebuie. **Origen – Despre Rugăciune**

Duminica întâia după Rusalii – Duminica Tuturor Sfinților

- ❖ sărbătoarea de azi este orânduită de Sfinții Părinți ca să arate că venirea Sfântului Duh a lucrat prin Apostoli sfințirea și a înțeleptirea umanității, pentru a o așeza în locul cetei îngerești căzute. Unii, prin mucenicie și sânge, iar alții prin trăire și viață virtuoasă au pus în operă lucrarea Duhului Sfânt săvârșind, astfel, fapte mai presus de fire.
- ❖ În al doilea rând, prăznuind această sărbătoare, noi cinstim și pe mulți alții, care, deși au bineplăcut lui Dumnezeu printr-o viață desăvârșită, totuși, din pricina unor împrejurări lumești, au rămas neștiuți de nimeni, cu toate că au multă slavă înaintea lui Dumnezeu.
- ❖ În al treilea rând, s-a dorit ca chiar și prăznuirile Sfinților consemnați în Calendar și Sinaxar să se facă într-o singură zi, spre a se arăta că ei au luptat pentru un singur Hristos încununându-se prin virtute ca slujitori ai unui singur Dumnezeu.
- ❖ Deși mai veche, această sărbătoare a fost pusă în lumină în veacul al IX-lea, în timpul împăratului bizantin Leon al VI-lea Înțeleptul, la scurtă vreme după moartea soției sale Teofana, o împărăteasă cu viață aleasă. Astfel, înainte de declararea ei ca sfântă, împăratul a ctitorit o frumoasă biserică în Constantinopol zicând: “dacă și Teofana este sfântă, să fie și ea socotită cu toți sfinții”.
- ❖ Conform tradiției ortodoxe, Toți Sfinții sunt considerați în nouă cete: Întâi, Sfântul Ioan Botezătorul cu strămoșii și patriarhii, apoi prooroci, apostoli, mucenici și ierarhi, împreună cu mărturisitorii, cuvioșii și sfințele femei. La aceste nouă cete se adaugă și sfinții necunoscuți, dar și cei ce se vor adăuga în viitor.
- ❖ Maica Domnului se bucură de o supracinstire, sau supravenerare fiind numită *Preasfânta Născătoare de Dumnezeu* și mai sfântă decât *Sfinții Îngeri*. Ea este deci mai presus de Ceata Sfinților.
- ❖ Ziua de azi se poate constitui în zi onomastică pentru toți creștinii al căror nume nu are un corespondent între numele înscrise în calendar, căci numele de sfinți sunt desigur mult mai multe decât consemnează calendarul. Mai mult, orice creștin fără un sfânt ocrotitor, se poate bucura de ocrotirea Tuturor Sfinților.
- ❖ Duminica Tuturor Sfinților face încheiere perioadei Penticostarului și deci și ciclului pascal început cu Perioada Triodului în Duminica Vameșului și Fariseului.

Falsa smerenie și înșelăciunea duhovnicească

Smerenia falsă izvorăște din separarea minții de spirit. Individul care suferă de această boală spirituală este în stare să își ascundă gândurile sub aparența exterioară a smereniei. Această realizare nu se deosebește de cea a unui actor, care, prin manipularea spectatorilor și prin controlul deliberat al modului în care se prezintă îi poate induce în eroare făcându-i să creadă că este smerit. Iar acest fapt îi dă o anume necuviincioasă plăcere: mângâierea de a ști că adevărata lui mândrie a fost ascunsă. Smerenia lui aparține cu totul minții. Totuși, persoana cu adevărat umilă își derivă smerenia, așa cum am mai argumentat, din revelația lăuntrică a înstrăinării sale de desăvârșirea la care Lumina lui Dumnezeu din om îl cheamă în mod firesc. Această revelație, prin străfulgerarea căinței, își aruncă lumina asupra întregii persoane, iar mintea lucrează instinctiv și natural în mod duhovnicesc. Umanitatea căzută din noi devine smerită în fața măreției potențialului divin. Prin urmare, omul fals smerit este ușor de înțeles, dacă îi analizăm cu atenție viața spirituală, căci comportamentului și minții lui îi vor lipsi în cele din urmă această legătură cu viața religioasă. Va exista mereu o disparitate între ceea ce face și ceea ce susține, între ceea ce "practică" și ceea ce "predică" trăind pentru a-i amăgi pe alții, deși în realitate niciodată amăgindu-se pe sine, el se trădează în cele din urmă chiar și în fața celor pe care i-a amăgit.

Cu toate acestea, există o amăgire spirituală mai profundă, care poate rezulta din smerenia falsă necontrolată. Această stare complexă, îngrozitoare, incredibilă este numită de Părinții greci : *πλανη* (plane). Dacă o persoană fals smerită își continuă lucrarea de amăgire a altora, iar înșelăciunea sa nu este descoperită, ea cade în această stare groaznică. Stârnită de laudele altora, supusă forțelor demonice care îi orbesc în continuare obiectivitatea, ea ajunge să creadă că este într-adevăr smerită, amăgindu-l nu numai pe interlocutor, ci și pe sine. Plăcerea dobândită din smerenia falsă și laudele celorlalți nu mai este una și aceeași cu plăcerea de a-și fi ascuns o oarecare mândrie lăuntrică, de a-și fi protejat propriul eu, ci a devenit acum o plăcere spirituală falsă, o părere greșită că purtările exterioare, născocite mental sunt, de fapt, produse ale unei forțe spirituale lăuntrice. Batjocorind adevărata viața spirituală, astfel de victime ale înșelăciunii spirituale, ajung să își închipuie că au găsit puntea dintre minte și spirit care caracterizează adevărata smerenie. Ei încep să vadă, în experiențele lor, experiențele Părinților duhovnicesc iluminați. Printr-o dublare exactă, însă înșelătoare, a proceselor

spirituale prin care ia ființă smerenia, aceste suflete sărmene zăresc adânc în interiorul lor un contrast profund, care le sugerează că au dobândind smerenia prin revelație divină...

Omul care este fals smerit este un om neliniștit, deoarece presupusa sa spiritualitate lăuntrică este o prefăcătorie, fără Har, fără acea forță prin care personalitate sa ar fi putut fi transformată. Revelația sa lăuntrică este în realitate miezul personalității, energia informă a eului. Este mândria pură, aceeași mândrie care stă la temelia căderii omului. Ea se revelează într-un mod pseudospiritual, esențial psihologic, ca sens lăuntric profund care îi spune individului că în însăși esența lui este perfect, bun și înzestrat cu atributele lui Dumnezeu...

Închipuindu-se desăvârșit la nivel personal profund, omul rătăcit spiritual tinde să treacă cu vederea propria lui psihologie, motivând ca temei o viață mai profundă spre care el este presupus chemat. În această îndepărtare de la atenta stăpânire de sine, el pierde controlul asupra propriei psihologii și devine victima unor forțe pe care nici nu poate începe să le cunoască. El poate trece cu vederea cele mai distrugătoare și mai înspăimântătoare motivații, crezând că își îndreaptă atenția spre centrul spiritual din lăuntrul lui. Sub masca exterioară a smereniei, el ajunge să încalce caritatea și compasiunea creștină, uneori preamărind virtuțile smereniei adevărate și condamnând pe cele pe care el le găsește a fi fals smerite...

Întrucât omul care suferă de smerenie falsă nu este cu adevărat iluminat din interior, ci din străfundurile minții, el nu se poate cunoaște cu adevărat pe sine...

Omul începe să creadă că, datorită faptului că perfecțiunea sa lăuntrică i-a fost revelată, păcatele îi sunt accidentale.

El începe să creadă că ceilalți sunt nevrednici, iar nevrednicia lor aparentă devine o justificare pentru ura sa crescândă, invidia și gelozia sa. În cele din urmă ajunge într-o stare în care nu mai este capabil să tolereze spiritualitatea altora. Nu poate suporta să asculte cuvintele lor. Devine un slujitor sincer al răului, adeseori fabricându-și o religie proprie, propriile rugăciuni și o normă proprie de conduită. Iar marea tragedie care pune capăt acestei stări constă nu numai în faptul că el se separă singur de cei ce sunt duhovnicești, ci chiar cei ce sunt duhovnicești trebuie să se separe de el...

Aceasta este consecința înspăimântătoare a falsei smerenii.

BOTEZ FILANTROPIC ORGANIZAT ÎN BISERICA PAROHIALĂ

Precum se știe, în parohia noastră sunt numeroase familii care au adăugat sărăciei și neîmplinirea îndatoririlor creștine față de copii lor. Astfel ne confruntăm cu tristul record de a avea mulți copii și tineri de diferite vârste și chiar adulți, care nu au primit Botezul.

Luând act de dorința lor de a trăi după râduiala creștină, parohia Toma Cozma a organizat o amplă acțiune filantropică ce viza, odată cu Taina Botezului și ajutorarea acestor copii proveniți din familii sărace de români și romi, dar și de la

centrele de protecție a copilului și a fetelor-mamă. Astfel, Vineri 20.06.2003, au primit Taina Botezului un număr de 18 copii, care au fost asistați de nașe bune creștine și cu inimă generoasă cărora le mulțumim și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească această faptă de milostenie. Oferim câteva imagini mai jos.

ANUNȚ IMPORTANT

Pentru copiii săraci, dar și pentru ceilalți copii din parohia noastră

- În fiecare Joi din perioada Vacanței Mari, între orele 15.00-16.00 – Meditații gratuite la Matematică în vederea susținerii corigențelor.
- În fiecare miercuri și vineri între orele 17.00-18.00 – Program special cu citiri de povești, istorioare duhovnicești și alte lecturi școlare.

Ziua de astăzi este și *LĂSATUL SECULUI*

**De mâine începe
POSTUL SFINȚILOR APOSTOLI
În acest an
POSTUL ARE DOAR 7 ZILE !
Vă dorim
*POST FOLOSITOR PENTRU SUFLET !***